

РЕШЕНИЕ

№ 64

гр. Бургас, 09.08.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – БУРГАС в публично заседание на двадесет и седми юни през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Пламен Анг. Синков

Членове: Светла М. Цолова
Мая П. Величкова

при участието на секретаря Петя Ефт. Помакова Нотева
в присъствието на прокурора Й. Цв. Д. Т.
като разгледа докладваното от Пламен Анг. Синков Въззивно наказателно
дело от общ характер № 20222000600065 по описа за 2022 година

С присъда № 117/08.06.2021г. по НОХД № 1209/2020г., Бургаският окръжен съд признал подсъдимия ИВ. Т. ИВ. за виновен в това, че в периода от 14.12.2015г. до 14.12.2016г. в гр. Бургас, при условията на продължавано престъпление, в качеството му на управляващ и представляващ „Д. С.“ ЕООД, ЕИК *****, действайки като съизвършител в съучастие с КР. ГР. С., управител на счетоводна къща „ГК Консулт“ ЕООД, която осъществила счетоводство в нарушение на изискванията на счетоводното законодателство, избегнал установяването и плащането на данъчни задължения на дружеството „Д. С.“ ЕООД, ЕИК ***** в особено големи размери – общо в размер на 25 607,33 лева /двадесет и пет хиляди, шестстотин и седем лева и тридесет и три стотинки/, представляващи данък добавена стойност по ЗДДС като в два броя декларации, които се изискват по чл.125, ал.1 от ЗДДС, подадени пред ТД на НАП гр. Бургас, потвърдил неистина и допуснал осъществяването на счетоводство в нарушение на изискванията на счетоводното законодателство, както следва:

1. На 14.12.2015г. в гр. Бургас, в качеството му на управляващ и представляващ „Д. С.“ ЕООД, действайки като съизвършител в съучастие с КР. ГР. С., управител на счетоводна къща „ГК Консулт“ ЕООД, която

осъществила счетоводство в нарушение на изискванията на счетоводното законодателство, като по своя инициатива, но със знанието и съгласието на И.И., неправомерно изписала стоки на стойност 75 862,30 лева с Мемориален ордер № 14/30.11.2015г. без да отрази тази счетоводна операция в подготвените от нея справка-декларация и дневник за продажби, избегнал установяването и плащането на данъчни задължения на дружеството „Д. С.“ ЕООД, в особено големи размери, а именно 15 172,46 лева, представляващи данък добавена стойност, като в справка-декларация по ЗДДС с вх. № 2002207436/14.12.2015г., подадена по електронен път от К.С. пред ТД на НАП-Бургас, потвърдил неистина, а именно: декларирано е ДДС за внасяне 64,12 лева, а е следвало да бъде декларирано ДДС за внасяне в размер на 15 236,58 лева, като разликата се дължи на неотразения мемориален ордер, и като е знаел и се е съгласил с неправомерното изписване на стоки и неотразяването на мемориален ордер № 14/30.11.2015г. от страна на С. в съответните документи е допуснал осъществяването на счетоводство в нарушение на изискванията на счетоводното законодателство – съгласно чл.79, ал.3 от ЗДДС „Регистрирано лице, което изцяло или частично е приспаднало данъчен кредит за произведени, закупени, придобити или внесени от него стоки, при унищожаване, установяване на липси или при бракуване на стоките, както и при промяна на предназначението им, за което вече не е налице право на приспадане на данъчен кредит, начислява и дължи данък в размер на приспаднатия данъчен кредит“.

2. На 14.12.2016г. в гр. Бургас, в качеството му на управляващ и представляващ „Д. С.“ ЕООД, действайки като съизвършител в съучастие с КР. ГР. С., управител на счетоводна къща „ГК Консулт“ ЕООД, която осъществила счетоводство в нарушение на изискванията на счетоводното законодателство, като по своя инициатива, но със знанието и съгласието на И.И., неправомерно изписала стоки на стойност 52 174,36 лева с мемориален ордер № 18/30.11.2016г. без да отрази тази счетоводна операция в подготвените и подадени от нея по електронен път справка-декларация и дневник за продажби, избегнал установяването и плащането на данъчни задължения на дружеството „Д. С.“ ЕООД в големи размери, а именно 10 434,87 лева, представляващи данък добавена стойност, като в справка-декларация по ЗДДС с вх. № 2002399131/14.12.2016г., подадена по електронен път от К.С. пред ТД на НАП-Бургас, потвърдил неистина, а именно: декларирано е ДДС за внасяне 47,25 лева, а е следвало да бъде декларирано ДДС за внасяне в размер на 10 482,12 лева, като разликата се

дължи на неотразяването на мемориален ордер № 18/30.11.2016г., и като е знаел и се е съгласил с неправомерното изписване на стоки и неотразяването на мемориалния ордер от страна на С. в съответните документи е допуснал осъществяването на счетоводство в нарушение на изискванията на счетоводното законодателство – чл.79, ал.3 от ЗДДС, поради което и на основание чл.255, ал.3 вр. ал.1, т.2 и т.5, предл. второ вр. чл.26, ал.1 вр. чл.20, ал.2 от НК му наложил наказание лишаване от свобода за срок от три години, изпълнението на което на основание чл.66 от НК отложил за изпитателен срок от пет години, както и конфискация на лек автомобил марка „Опел“, модел „Корса“ с рег. № * **** **.

Със същата присъда признал подсъдимата К.С. за виновна в това, че в периода от 14.12.2015г. до 14.12.2016г. в гр.Бургас, при условията на продължавано престъпление, в качеството ѝ на упълномощено лице да води счетоводството и да подава документи чрез електронен подпис в НАП на „Д. С.“ ЕООД, ЕИК *****, действайки като съизвършител в съучастие с ИВ. Т. ИВ., в качеството му на управляващ и представляващ „Д. С.“ ЕООД, избегнала установяването и плащането на данъчни задължения на дружеството в особено големи размери – общо в размер на 25 607,33 лева /двадесет и пет хиляди, шестстотин и седем лева и тридесет и три стотинки/, представляващи данък добавена стойност по ЗДДС като в два броя декларации, които се изискват по чл.125, ал.1 от ЗДДС, подадени пред ТД на НАП гр. Бургас, потвърдила неистина и осъществила счетоводство в нарушение на изискванията на счетоводното законодателство, както следва:

1. На 14.12.2015г. в гр. Бургас, в качеството ѝ на упълномощено лице да води счетоводството и да подава документи чрез електронен подпис в НАП на „Д. С.“ ЕООД, действайки като съизвършител в съучастие с ИВ. Т. ИВ., в качеството му на управляващ и представляващ същото дружество, който е знаел и се е съгласил с неправомерното изписване на стоки и неотразяването на мемориалния ордер от страна на С. в съответните документи на дружеството, избегнала установяването и плащането на данъчни задължения на „Д. С.“ ЕООД в особено големи размери а именно 15 172,46 лева, представляващи данък добавена стойност, като в справка-декларация по ЗДДС с вх. № 2002207436/14.12.2015г., подадена по електронен път от нея пред ТД на НАП-Бургас, потвърдила неистина, а именно: декларирано е ДДС за внасяне 64,12 лева, а е следвало да бъде декларирано ДДС за внасяне в размер на 15 236,58 лева, като разликата се дължи на неотразяването на мемориален ордер № 14/30.11.2015г. в съответните документи и осъществила

счетоводство в нарушение на изискванията на счетоводното законодателство, като по своя инициатива, но със съгласието на И.И., неправомерно изписала стоки на стойност 75 862,30 лева с мемориален ордер № 14/30.11.2015г. без да отрази тази счетоводна операция в подготвените от нея справка-декларация и дневник за продажби – съгласно чл.79, ал.3 от ЗДДС „Регистрирано лице, което изцяло или частично е приспаднало данъчен кредит за произведени, закупени, придобити или внесени от него стоки, при унищожаване, установяване на липси или при бракуване на стоките, както и при промяна на предназначението им, за което вече не е налице право на приспадане на данъчен кредит, начислява и дължи данък в размер на приспаднатия данъчен кредит“.

2. На 14.12.2016г. в гр. Бургас, в качеството ѝ на упълномощено лице да води счетоводството и да подава документи чрез електронен подпис в НАП на „Д. С.“ ЕООД, действайки като съизвършител в съучастие с ИВ. Т. ИВ., в качеството му на управляващ и представляващ дружеството, който е знаел и се е съгласил с неправомерното изписване на стоки и неотразяването на мемориалния ордер от страна на С. в съответните документи на дружеството, избегнала установяването и плащането на данъчни задължения на „Д. С.“ ЕООД в големи размери а именно 10 434,87 лева, представляващи данък добавена стойност, като в справка-декларация по ЗДДС с вх. № 2002399131/14.12.2016г., подадена по електронен път от нея пред ТД на НАП-Бургас, потвърдила неистина: декларирано е ДДС за внасяне 47,25 лева, а е следвало да бъде декларирано ДДС за внасяне в размер на 10 482,12 лева, като разликата се дължи на неотразяването на мемориален ордер № 18/30.11.2016г. и осъществила счетоводство в нарушение на изискванията на счетоводното законодателство, като по своя инициатива, но със съгласието на И.И., неправомерно изписала стоки на стойност 52 174,36 лева с мемориален ордер № 18/30.11.2016г. без да отрази тази счетоводна операция в подготвените от нея справка-декларация и дневник за продажби, съгласно чл.79, ал.3 от ЗДДС, поради което и на основание чл.255, ал.3 вр. ал.1, т.2 и т.5, предл. първо вр. чл.26, ал.1 вр. чл.20, ал.2 от НК □ наложил наказание лишаване от свобода за срок от три години, изпълнението на което на основание чл.66 от НК отложил за изпитателен срок от пет години, както и конфискация на лек автомобил марка „Мерцедес С 200“ с рег. № А8108НР.

На основание чл.189, ал.3 от НПК разноските по делото за извършване на експертизи и изслушване на вещи лица, са възложени на подсъдимите.

Срещу така постановената присъда е постъпила въззивна жалба от

адвокат К.К., защитник на подсъдимата С., с която се изразява становище, че присъдата е неправилна и необоснована. Твърди се, че първоинстанционният съд е допуснал съществено процесуално нарушение, като е отхвърлил искането за допускане на съдебно-техническа експертиза, която да се запознае със съдържанието на текстови файл, създаден с програмата MS WORD във файлов формат .doc, от който са възпроизведени графични изображения, приобщени като писмени доказателства по делото. Намира аргументите, с които искането е отхвърлено от ОС – Бургас за несъстоятелни и нарушаващи принципа за състезателност и равни права на страните. Счита, че по този начин е останала непълнота в доказателствената съвкупност по делото, която е довела до формирането на необоснован извод за съпричастността на подсъдимата по повдигнатото ѝ обвинение. Моли за отмяна на първоинстанционната присъда и за оправдаване на подсъдимата С..

Жалба против присъдата на ОС – Бургас е подадена и от адвокат Д.Р., защитник на подсъдимия ИВ. Т. ИВ.. Бланкетно се твърди неправилност и необоснованост на присъдата и се иска нейната отмяна и признаване на подсъдимия И. за невинен по повдигнатото му обвинение.

По направеното в съдебно заседание от защитника на подсъдимата С. – адвокат К. искане по доказателствата за назначаване на техническа експертиза, с която да бъде установена датата на създаване на инвентаризационните протоколи, въз основа на които са издадени процесните мемориални ордери, настоящият съд, след като взе предвид становището на прокурора и на защитника на подсъдимия И., допусна извършването на исканата съдебно-техническа експертиза.

След приключване на съдебното следствие, прокурорът пледира за неоснователност на подадените въззивни жалби. Производството пред първоинстанционния съд е протекло по общия ред и не са били допуснати процесуални нарушения. Изяснени са всички обстоятелства от предмета на доказване, въз основа на относими доказателства, достигнато е до обосновани и правилни правни изводи – че подсъдимите са осъществили престъпленията, описани в обвинителния акт. Протоколите за инвентаризация са били създадени на отбелязаните в тях дати от подсъдимата С. със знанието и съгласието на подсъдимия И., подписани са от него. Продуктите са били неправомерно изписани, без това да рефлектира на ползвания ДДС за предишни периоди, не е бил съставен протокол за дължимия данък, който да бъде отразен в дневника за продажби и справките-декларации по ЗДДС за съответните месеци. Така двамата са потвърдили неистина относно

основанията за плащане на данъчен кредит с цел да избегнат плащане на данъчно задължение в особено големи размери. Размерът на данъчните задължения не съответства на общите данъчни задължения, посочени в счетоводната експертиза, тъй като не е било повдигнато обвинение за дължимия данък по ЗКПО, а и поради липса на доказателства, че липсите в инвентаризационните протоколи са възникнали от неотчетени продажби, е било повдигнато обвинение само за ползвания ДДС по двата инвентаризационни протокола. Тезата, че тези протоколи са били създадени по време на ревизията, е неоснователна, понеже не отговаря на доказателствата. Не може да бъде приета и защитната версия на подс. И., че не разбира нищо от счетоводство и разчитал само на С., тъй като той е имал задължение освен да предава всички счетоводни документи на дружеството, също и да се запознава с изготвените от счетоводителя справки-декларации, дневници на дружеството, подавани с електронния подпис на С.. Претендираните от защитата и подсъдимите изводи не могат да се направят и от заключението на извършената във въззивното производство експертиза, въпреки наличните файлове в компютъра на подсъдимата. Документи със същия текст могат да бъдат съставени на всяка една компютърна конфигурация. Не може да се сподели и защитната версия, че ревизията на дружеството е започнала поради констатирани големи стокови наличности. Установено е по делото, че ревизията е извършена поради множество съставени актове за административни нарушения и поради наложената принудителна административна мярка „запечатване на обект“, във връзка с продажба на стоки без издаване на касов бон. Дружеството е селектирано от данъчните органи и поради констатираните ежемесечни положителни баланси в справките-декларации по ЗДДС за възстановяване, което не било характерно за такъв вид обекти предвид липсата на инвестиции и разходи от инвестиционен характер.

Защитникът на подс. И. – адв. Р. моли за отмяна на присъдата и оправдаване на подсъдимия, алтернативно – за връщане на делото на първоинстанционния съд. Няма как И. да е инициирал инкриминираното му поведение. Неяснотите от досъдебната фаза са пренесени в съдебното производство. Нито вещото лице, нито данъчните служители са могли да отговорят дали към ноември 2015г. и ноември 2016г. стоките са били налични. Експертът по техническата експертиза не отговори дали протоколите са антидатиращи и са съставени по време на извършената ревизия. Използван е приют на нагодяване на един финансов резултат към

липсващите наличности към момента на ревизията. С. е заявила още като свидетел, че инвентаризационните протоколи са съставени на 05.10.2017г., както е констатирал и в.л. П., последователно е твърдяла това в хода на производството. Констатираното нарушение на данъчното законодателство съставлява административно нарушение, но не и престъпление. На И. не може да бъде вменена каквато и да било съпричастност към неточното водене на счетоводството, той няма представа как е бил формиран счетоводният финансов резултат на неговото дружество. И при извършване на ревизията не е било оказано никакво съдействие от С., данъчните органи не са получили никакви документи от счетоводството, поради което са потърсили лично И.. Той е подписал пакет от документи по време на ревизията, сред които и двата инвентаризационни протокола, за които не му е било разяснено какви последици и финансови ангажименти ще последват за него и дружеството. Никъде няма вменено такова задължение той да знае счетоводителят какви документи е отправил до приходната администрация.

Защитникът на подсъдимата С. – адв. К. също моли за отмяна на присъдата и оправдаването ѝ. Доказано е от обясненията на подсъдимата и техническата експертиза, че инвентаризационните протоколи не са издадени преди ревизията, а на датата установена на файловете. Ведомостите са с равностойност „0“, тъй като когато не е правена инвентаризация не е ясно какви са наличностите, затова се документира 0, обратното би означавало счетоводителят да си измисли стойности, които не са му били предоставени. Действията ѝ не съставляват престъпление, тъй като е липсвало намерение да се декларира информация, която да доведе до някаква финансова облага. Липсва координация между двамата подсъдими. Не може от всеки предприемач да се очаква да притежава високи квалифицирани умения в областта на счетоводството и документирането на водената от него търговска дейност.

Подсъдимите лично молят да бъдат оправдани, като се присъединяват към защитните пледоарии на своите адвокати.

След като се запозна с направените оплаквания, изслуша становищата на страните, прецени събраните доказателства и съобрази закона, и като извърши цялостна служебна проверка на атакуваната присъда, независимо от посочените основания, въззивният съд намери следното:

Първата инстанция е приела фактическа обстановка, съответстваща на пълния и задълбочен анализ на събраните по делото доказателства. Установено е, че на 03.08.2012г. подсъдимият ИВ. Т. ИВ. закупил от С. Я. Д.

и П. Н. Т. дружествените дялове на „Д. С.“ ЕООД, ЕИК *****, с капитал от 5000 лева, при което станал едноличен собственик на капитала и управител на дружеството. На 21.05.2014г. „Д. С.“ ЕООД било регистрирано по ЗДДС.

Търговската дейност на дружеството била осъществявана в два търговски обекта - кафене „Стефани“, впоследствие преобразуван в бърза закуска, и павилион за бързи закуски, намиращи се в гр. Бургас, ул. „Поморие“ съответно на №8 и №20. И в двата обекта били налични касови апарати /ЕКАФП/, за отчитане на приходите от продажбите.

Подсъдимата КР. ГР. С. била счетоводител в счетоводна къща „Актив 2005“ ЕООД, когато на 22.08.2012г. започнала да води счетоводството на „Д. С.“ ЕООД въз основа на нотариално заверено пълномощно от подсъдимия И., да го представлява пред ТД на НАП и други учреждения за подаване, получаване и подписване на документи във връзка с дейността на фирмата. Впоследствие С. станала управител на счетоводна къща „ГК Консулт 2020“ ЕООД.

Подсъдимият И. предоставял на подсъдимата С. всички документи на дружеството – фактури, отчети от касови апарати и други за осчетоводяване. Въз основа на тези документи тя изготвяла справки-декларации и дневници за покупки и продажби на „Д. С.“ ЕООД, които подавала с притежавания от нея електронен подпис в ТД на НАП – Бургас.

В обектите, стопанисвани от „Д. С.“ ЕООД, нямало складови помещения, поради което нямало как да бъдат закупувани по-големи количества от продуктите за приготвяне на храната. Същите били закупувани ежедневно в минималните количества, необходими за съответния ден.

В обекта на ул. „Поморие“ № 20 работили свидетелките Г. Г. и М. М., а в обекта на ул. „Поморие“ №8 работили свидетелките Д. К. и В. К.. Подсъдимият също работел заедно със служителките и в двата обекта.

На 21.05.2014г. „Д. С.“ ЕООД било регистрирано служебно по ЗДДС, тъй като поради бързо развиващата се дейност и обороти надхвърлило изискуемия размер за регистрация по данък добавена стойност, но подсъдимият не подал заявление за това. С ревизионен акт № Р-02000214000119-091-01/24.11.2014г. било установено, че дружеството дължи ДДС в размер на 10 716,15 лева, който акт не бил обжалван и влязъл в сила. За да намали размера на дължимия за внасяне данък добавена стойност, подсъдимият започнал да не издава касови бележки за извършените покупки-продажби в двата обекта, за което няколко пъти бил санкциониран по

административен ред от органите на ТД на НАП – Бургас. Със същата цел И. започнал при закупуване на стоки за покриване нуждите на домакинството му, да взема фактури, в които вписвал дружеството „Д. С.“ ЕООД като купувач. По този начин разходите на дружеството за 2015 година значително надвишавали приходите, при което същият не следвало да внася ДДС, успоредно с това обаче довели до натрупване на множество фактури за закупени стоки, за които липсвали документи за продажба. Като счетоводител на „Д. С.“ ЕООД подсъдимата С. всеки месец подавала справки-декларации по ЗДДС, при което ☐ направило впечатление липсата на отчетени продажби и предложила на подс. И. да пуска повече касови бележки. Въпреки нейното предложение, И. продължил да поддържа в ниски стойности приходите на дружеството, в резултат от което в края на 2015г. „Д. С.“ ЕООД разполагало с множество документи за закупена стока, която не била налична поради липса на складови помещения, а реализирана в продажби, които макар и в действителност да са били реализирани, не са били регистрирани с касови бонове.

За да бъдат прикрити допуснатите нарушения от страна на подс. И., изразяващи се в неиздаване на касови бележки за продадени стоки и отчитането на фактури, с които са закупени стоки за домакинството на подсъдимия като разход на „Д. С.“ ЕООД, на 30.11.2015г. подс. С. съставила протокол за инвентаризация от същата дата, каквато всъщност не била извършена. С този протокол се удостоверявало, че хранителни продукти – месни и млечни продукти, пакетирани и зърнени храни на обща стойност 75 862,30 лева, не са налични и не са отчетени във фискалния оборот на дружеството. Подсъдимата С. информирала подс. И. за съставения от нея протокол и му го предоставила за подпис. След като протоколът бил подписан от И., С. издала мемориален ордер № 14/30.11.2015г., с което извършила операция в счетоводното отчитане на „Д. С.“ ЕООД, като дебитирала сметка 501 „Каса в лева“ и кредитирала сметка 302 „Материали“ със сумата от 75 862,30 лева, без да състави протокол в дневника за продажби и в справката-декларация по ЗДДС за месец ноември 2015 година.

Справката-декларация по ЗДДС за месец ноември 2015 година вх. № 2002207436/14.12.2015г. била изготвена и подадена по електронен път на 14.12.2015г. от подс. И., чрез подс. С., с нейния квалифициран електронен подпис. В нея те потвърдили неистина, като декларирали ДДС за внасяне в размер на 64,12 лева, вместо в размер на 15 236,58 лева.

Практиката на подс. И. да не издава касови бележки за осъществените

продажби в двата обекта, стопанисвани от управляваното и представлявано от него дружество „Д. С.“ ЕООД, както и да закупува стоки за домакинството си с фактури на името на дружеството, продължила и през 2016 г., което отново довело до наличието на значително повече документи отчитащи разходи на дружеството, отколкото приходи. Така, според фактурите, през 2016г. дружеството било закупило много повече стока, отколкото е използвало в търговската си дейност през годината.

Счетоводителката С. била запозната с това обстоятелство. За да прикрие дисбаланса в сумите за приходи и разходи на дружеството през 2016 година, на 30.11.2016г. тя съставила протокол за инвентаризация със същата дата, като реално такава не била извършена. С протокола се удостоверявало, че хранителни продукти – месни и млечни продукти, пакетирани и зърнени храни на стойност 52 174,36 лева, не са налични и не са отчетени във фискалния оборот на „Д. С.“ ЕООД. Протоколът бил подписан от подс. И., след което подс. С. с мемориален ордер № 18/30.11.2016г. извършила операция в счетоводното отчитане на дружеството, като дебитирала сметка 501 „Каса в лева“ и кредитирала сметка 302 „Материали“ със сумата от 52 174,36 лева, без да отчете тази операция в дневника за продажби и в справката-декларация по ЗДДС за месец ноември 2016г.

Справката-декларация по ЗДДС за месец ноември 2016 година вх. № 2002399131/14.12.2016г. била изготвена и подадена по електронен път на 14.12.2016г. от подс. И., чрез съдействието на подс. С., с нейния квалифициран електронен подпис. В нея те потвърдили неистина, като декларирали ДДС за внасяне в размер на 47,25 лева, вместо в размер на 10 482,12 лева.

Поради неиздаване на фискални касови бележки, на 05.06.2017г. търговският обект – бърза закуска на ул. „Поморие“ №20, експлоатиран от „Д. С.“ ЕООД, бил запечатан с издадена заповед за налагане на принудителна административна мярка. На 29.06.2017г. със заповед на Началник сектор „Ревизии“ при ТД на НАП – Бургас била възложена ревизия № Р-02000217004224-020-001/29.06.2017г. Впоследствие първоначалната заповед била изменена със заповед за възлагане на ревизия № Р-02000217004224-020-001/05.10.2017г. Възложената ревизия обхващала периода от 01.01.2015г. до 31.05.2017г. и била извършена от ревизорите свидетеля К. К. – главен инспектор по приходите в ТД на НАП-Бургас и свидетелката Росица В. – старши инспектор по приходите в ТД на НАП – Бургас за задължения по ЗКПО и ЗДДС. Техните констатации били изложени в ревизионен доклад РД

№ Р-02000217004224-092-001/20.11.2017г., на базата на който бил издаден и ревизионен акт РА № Р-02000217004224-091-001/07.12.2017г. за установени задължения на „Д. С.“ ЕООД, както следва: ДДС в размер на 34 247 лева и корпоративен данък в размер на 3 728,41 лева.

Контролните органи установили при ревизията разминаване между декларираното и реално дължимото само за два отчетни месеца – за месец ноември 2015г., когато данъчно задълженото лице декларирало ДДС за внасяне в размер на 1 390,36 лева, а следвало да декларира 20 355,94 лева и за месец ноември 2016г., когато вместо дължимите 14 460,50 лева декларирало сумата от 1 416,91 лева. Изводите били направени поради съставените протоколи за извършени на 30.11.2015г. и на 30.11.2016г. инвентаризации, при които били установени липси на материали на стойност съответно 75 862,30 лева и 52 174,36 лева. Ревизорите направили извода, че липсващите материалите са били вложени в продадена от дружеството продукция, чиято продажба не е била отчетена. Предвид декларация на управителя И., че дружеството работи с надценка в размер на 25%, данъчните изчислили, че през месец ноември 2015г. „Д. С.“ ЕООД е реализирало данъчна основа в размер на 101 779,68 лева и е следвало да декларира ДДС в размер на 20 355,94 лева, а през месец ноември 2016г. е реализирана данъчна основа в размер на 72 302,48 лев и е трябвало да декларира ДДС в размер на 14 460,50 лева, т.е. общо за двата периода е следвало да бъде внесено ДДС в размер на 34 247,76 лева.

На 11.12.2017г. ревизионният акт е бил връчен на подс. С. по електронен път, не е бил обжалван в установения срок и е влязъл в сила.

След влизане в сила на ревизионния акт, подс. И. регистрирал ново дружество „ДИВЕЛ 2017“ ЕООД, с което продължил да извършва стопанска дейност в двата си обекта.

Настоящото наказателно производство било образувано по повод уведомление по чл.34, ал.2 от ДОПК и чл.205 от НПК, подадено на 27.08.2018г. от директора на ТД на НАП – Бургас до Окръжна прокуратура – Бургас, относно извършената ревизия на „Д. С.“ ЕООД.

В хода на досъдебното производство са били назначени и извършени основна и допълнителна съдебносчетоводни експертизи от в.л. Т., изслушани и приети от първоинстанционния съд. Според вещото лице в основната експертиза, сметка 501 „Каса в лева“ е активна балансова сметка, която се дебитираща при внасяне на суми в касата и се кредитира при теглене на пари от касата. Сметка 302 „Материали“ също е активна балансова сметка, която се

дебитира при получаване/закупуване на материали и се кредитира при влагането им в даден производствен процес, при бракуване, при установяване липса на материали. При преглед на счетоводните регистри на дружеството е установено, че с МО №14/30.11.2015г. е поета счетоводна операция дебит сметка 501 на кредит сметка 302 със сумата 75862,30 лв, а с МО №18/30.11.2016г. е поета счетоводна операция дебит сметка 501 на кредит сметка 302 със сумата 52174,36 лв. За основание за вземане на тези операции са приложени 2бр. Протоколи за инвентаризация от същите съответни дати, видно от които „след извършена проверка на месни продукти, млечни продукти, пакетирани зърнени храни и други се установи, че една част не са налични и не са отчетени във фискалния оборот на фирмата“. Вещото лице е посочило, че отчетната стойност на реализираната продукция се отчита по кредита на сметка 302 „Материали“, но съгласно счетоводните принципи следва да се отрази по дебита на сметка 703 „Приходи от продажба на услуги“, а не по дебита на сметка 501 „Каса в лева“, както е направено. По дебита на тази сметка следва да фигурира стойността на прихода от реализирана продукция, продажната стойност, която следва да бъде отразена и по кредита на сметка 702. В счетоводните регистри на „Д. С.“ липсват счетоводни операции за отразяване на тези приходи, както и за начисляване на дължимия ДДС. Неотразяването на прихода от реализация на продукцията, цитирана в Протоколи за инвентаризация от 30.11.2015г. и 30.11.2015г. не само във фискалното устройство, но и в счетоводството на дружеството, води на извод, че тези приходи са укрити. В подкрепа на извода вещото лице е посочило съставени Актове за установяване на административни нарушения и Наказателни постановления от месеците октомври 2016г. и май 2017г. за установени нарушения при извършени продажби на стоки, за които на клиента не е издаван фискален бон, а нефискален „служебен“ такъв. Декларираната в СД от 14.12.2015г. данъчна основа на продажбите за ноември следва да се увеличи с размера на установените неотчетени приходи от продажби – 94 827,88 лв. и ДДС върху тях – 18 965,58лв. Декларираната в СД от 14.12.2016г. данъчна основа на продажбите за ноември същата година следва да се увеличи с размера на установените неотчетени приходи от продажби – 65 217,95 лв. и ДДС върху тях – 13 043,59лв.

В заключението на допълнителната експертиза е посочено, че всички СД по ЗДДС и ГДД по ЗКПО на „Д. С.“ за периода 2015-2017г. са подавани по електронен път с КЕП от упълномощеното лице КР. ГР. С.. Двата протокола за инвентаризации от 30.11.2015г. и 30.11.2016г. са посочени за основание за

взетите счетоводни операции, описани с мемориални ордери от същите дати, или датата на осчетоводяване съвпада с датите, вписани в протоколите за инвентаризация. След анализ показанията на всички разпитани лица, вещото лице не може да отговори кога са били създадени инвентаризационните протоколи, но счита, че реални инвентаризации през 2015г. и 2016г. не са извършени по изискуемия ред и начин. „Д. С.“ ЕООД е ползвало неоснователно данъчен кредит по фактури. Вещото лице е направило извода след анализ на оборотите, при който е установил, че чрез счетоводна сметка 302 „Материали“ ежесечно са били осчетоводявани закупените материали /хранителни продукти, безалкохолни напитки, бира, кафе и др./. Датата на осчетоводяване е съответствала на датата на фактурата за доставка. Фактурите са били вписвани в дневника за покупките за съответния месец по ЗДДС и в справките-декларации, т.е. за тези стоки е използван данъчен кредит. С мемориални ордери № 14/30.11.2015г. и № 18/30.11.2016г. подс. С., чрез счетоводни операции неправомерно е изписала съответно 75 862,30 лева и 52 174,36 лева, без това да рефлектира върху ползвания ДДС за тях, не е съставен и отразен протокол в дневника за продажбите и справките-декларации на търговското дружество за месец ноември 2015г. и месец ноември 2016г. Вещото лице приема, че счетоводните операции за изписване на материалите, за които на ревизията са представени двата протокола за инвентаризация, са направени на дати 30.11.2015г. и 30.11.2016г., тъй като в счетоводните баланси към същите дати в раздела за материални запаси е посочено „0“, т.е. наличностите на стоки/материали към съответните дати би следвало да бъдат под 500 лв., т.к. сумата в баланса се записва в хиляди лева. Това противоречи както на данните от хронологичната ведомост за сметка 302, представена на данъчните органи, така и на представената оборотна ведомост от счетоводителя на дружеството през м. април 2020г. в която са посочени наличности на краткосрочни активи в края на 2016г. по сметка 302 в размер близо на 153000лв. Данните в двата баланса са несъпоставими и с двата варианта на представените извлечения от сметка 302, но с тях се удостоверява, че дружеството не разполага с материали (краткосрочни активи) към края и на двете години, респ. същите са били изписани текущо през 2015г. и 2016г.

Декларираната данъчна основа на продажбите за периода в СД от 14.12.2015г. следва да се увеличи с размера на неправомерно изписаните материали с МО №14/30.11.2015г. и дължимият ДДС следва да е с 15172,46 лв. в повече от декларирания, която сума е дължима към бюджета.

Декларираната данъчна основа на продажбите за периода в СД от 14.12.2016г. следва да се увеличи с размера на неправомерно изписаните материали с МО №18/30.11.2016г. и дължимият ДДС следва да е с 10434,87лв. в повече от декларирания, която сума е дължима към бюджета. По този начин в декларациите по ЗДДС с вх. № 2002207436/14.12.2015г. и вх. № 2002399131/14.12.2016г. не е бил начислен и внесен ДДС в общ размер на 25 607,33 лева.

В хода на въззивното производство бе допусната и извършена съдебно-техническа експертиза, вещото лице П. по която, след запознаване с материалите по делото и изследване компютърната конфигурация по подс. С., даде становище, че двата файла, посочени от адвокат К. „protocol za inventarisacia-30112015.doc“ и „protocol za inventarisacia-30112016.doc“ съществуват и са създадени на 05.10.2017г. На компютърната конфигурация не са открити други файлове със същите наименования. При сравняване на документите на хартия, приложени по делото и компютърните файлове е установено, че съдържанието на файл „protocol za inventarisacia-30112015.doc“ отговаря едно към едно със съдържанието на хартиения документ, приложен на лист 134, с изключение на положените с химикал подписи и подчертаванията, направени с маркер. Същото е посочено и относно „protocol za inventarisacia-30112016.doc“, чието съдържание е идентично с това на хартиения документ, приложен на л.135.

Вещото лице изрично подчертава, че тези констатации не са достатъчни, за да се твърди, че хартиените документи са разпечатани именно от този компютър. Технически е напълно възможно да се съставят същите файлове с идентично съдържание на произволен друг компютър, на друга дата и да се разпечатат от него. Също така е уточнено, че е възможно датата на документа да бъде манипулирана. Това е така, тъй като датата на даден документ се взема автоматично от операционната система, като тя съвпада с текущата дата, която показва компютъра в момента на съставянето, но датата на компютъра може да се променя и ако тя бъде променена преди съставянето на документа, то и самият файл ще има невярна дата на съставяне. Експертът уточнява, че не може да каже, дали към момента на съставяне на процесните файлове през 2015 и 2016г. датата на компютъра е била вярна.

Описаната фактическа обстановка въззивната инстанция също намира за установена по несъмнен начин от показанията на разпитаните свидетели К., В. , П.а, П. – всички данъчни служители, свидетелите К., Г., Б. и М. – работещи в обектите на подсъдимия И. в инкриминирания период,

обясненията на подсъдимите, извършените експертизи от вещите лица Т. и П., събраните писмени доказателства – материали от НАП – предварителна проверка, ревизионни актове и доклади, счетоводна документация на „Д. С.“ ЕООД – операции по сметки, справка за отчети по ЕКАФП, протоколи за инвентаризации, хронологични ведомости на сметки 302, 304 и 501.

Правилно и обосновано не са кредитирани обясненията на подс. С., че инвентаризационните протоколи с посочени дати на съставяне 30.11.2015г. и 30.11.2016г. са всъщност съставени по време на извършената ревизия на дружеството през 2017г., по указание на проверяващите и с цел да се изпишат част от материалите, закупени през съответната година, които не били бракувани или продадени от дружеството. Твърдението е защитна версия, която е опровергана от други годни доказателства. Свидетелите К. и В., които са извършвали ревизията на дружеството, отричат да са обсъждали с подсъдимата подобно действие и обосновават извод, че протоколите са съставени на посочените в тях дати, тъй като са намерили отражение в годишните финансови отчети на дружеството за съответната година, в хронологията на счетоводна сметка 302 „Материали“. Такъв е извода и на в.л. Т. в извършените основна и допълнителна съдебносчетоводни експертизи – че счетоводните операции за изписване на материалите, за които на ревизията са представени двата протокола за инвентаризация, са направени на дати 30.11.2015г. и 30.11.2016г., тъй като в счетоводните баланси към същите дати в раздела за материални запаси е посочено „0“, т.е. наличностите на стоки/материали към съответните дати би следвало да бъдат под 500 лв., т.к. сумата в баланса се записва в хиляди лева. Защитната версия се опровергава и от самите обяснения на подсъдимата, че ако инвентаризационните протоколи не са били съставени в момента на ревизията, ревизорите щели да отчетат само липса на стоки и ДДС за възстановяване би било по-малко предвид това, че не биха го счели за укрит приход от продажби. Това показва липсата на смисъл тези протоколи да бъдат съставени по време на ревизията. Версията на подсъдимата не намира претендираната подкрепа и в заключението на техническата компютърна експертиза. Въпреки установените файлове с идентично съдържание и претендираната дата от 2017г. в компютъра на подсъдимата, вещото лице не може да направи извод, че са съставени на твърдяната дата през 2017г., тъй като има технически възможности както за манипулиране на датата на създаване в конкретното устройство, така и да бъдат създадени със същия текст и вид на което и да е друго компютърно устройство и на произволна дата, и не може със сигурност да се твърди, че

приложените по делото инвентаризационни протоколи са създадени именно на компютъра на подсъдимата на посочените дати и принтирани от наличните файлове.

Достоверно е обяснението, че всички счетоводни документи на дружеството – фактури за покупки, отчети от касовите апарати и т.н., са й предоставяни от подс. И., тъй като са логични, кореспондиращи с неговите обяснения и законовите задължения на управителя на ДЗЛ.

Правилно е намерено за недостоверно обяснението на подс. И., че в търговската дейност на обектите на дружеството винаги са издавани фискални касови бележки. Опровергани са от представените Актове за установяване на административни нарушения и Наказателно постановление, именно за констатирани продажби, при които не са издадени такива документи, от актовете за ревизии, наложената мярка запечатване на обект за такова нарушение. Недостоверно е и заявеното от него незнание на подробности от осчетоводяването дейността на дружеството, незнанието какви документи, предоставени от счетоводителката, подписва. Опровергават се от обясненията на С., че го е информирала за салдата по сметка 302, за нуждата да се изготвят инвентаризационни протоколи, до какви задължения ще доведе това (макар и като част от невярното й твърдение, че са изготвени по време на ревизията), както и от последователното му обяснение, че е пазарувал и за вкъщи, когато е закупувал стока за обектите.

Единодушно и безпротиворечиво от показанията на данъчните служители П.а и П., извършили селекция и проверка на „Д. С.“ ЕООД, се установява повода за избиране на дружеството за проверка – административната мярка „запечатване на обект“, по повод констатирани с АУАН неиздания на касови бележки, неотразяване на фактури за доставка на много големи стойности, което предполага реализация на недекларирани приходи в дейността на задълженото лице, впечатлението от справките-декларации, че това ДЗЛ непрекъснато е на ДДС за възстановяване, което е нехарактерно и нетипично за дейността, предходна ревизия с установени задължения и т.н.

В кореспонденция с изложеното от тези свидетели, са показанията на служителите на НАП от ревизиращия екип – св. К. и св. В., които в хода на ревизията са установили отразените операции по сметки 302 „Материали“ и 501 „Каса“, с посочени основания мемориални ордери с номера 14 и 18 от 30.11.2015г. и 30.11.2016г. и съставени въз основа на тях протоколи за инвентаризация от същите дати., в които са посочени материали на значителна стойност – 75 862,30лв. за 2015г. и 52 174,36 лв. за 2016г., които

не били налични. Свидетелите са единодушни, че описаните материали са били вложени в дейността на дружеството и реализацията им не е отчетена чрез фискално устройство, като дължимият ДДС не е начислен в подадените СД по ЗДДС. Декларираната от управителя – подс. И. надценка при търговската дейност на дружеството от 25 % била установена и при ревизията. Счетоводните операции по посочените сметки са били неправилно отразени, но освен това, приходите от реализация на продукцията не са намерили отражение в оборотите на фискалните устройства, отчетите на дружеството и това е било с цел прикриване на т.нар „червена каса“ – когато приходите не се отчитат в пълния им размер, а разходите се отчитат изцяло.

Показанията на всички данъчни служители кореспондират помежду си, логични, последователни, безпротиворечиви и допълващи се са, потвърждават се от резултатите от извършените на дружеството ревизии, съставените Актове за установени административни нарушения и НП, които не са оспорвани от подсъдимия, счетоводната документация на дружеството, изводите на вещото лице по основната и допълнителна счетоводни експертизи, поради което правилно са възприети за достоверни и способни в пълна степен да обосноват изводите по фактите.

Косвено в подкрепа на констатациите на данъчните служители и експертизите, са и показанията на работещите в обектите на дружеството свидетели К., Г., Б. и М., които единодушно и безпротиворечиво потвърждават, че и в двата обекта е нямало складови помещения за съхранение на големи количества материали и хранителни продукти за производство на сандвичи и закуски, и зареждането било ежедневно на малки количества, необходими за работата за деня.

Няма повод за съмнение в изводите на вещото лице Т., което е отговорило компетентно, обосновано и изчерпателно на всички зададени въпроси. Пред първоинстанционния съд в.л. е заявило, че поддържа заключението по допълнителната експертиза, тъй като то е изготвено след запознаване с показанията на свидетели, дадени след извършването на първоначалната експертиза. Съобразявайки тези показания, в.л. Т. е проследила оборотите за всеки месец на дружеството и установила, че в действителност покупките всеки месец са повече от продажбите като стойност, което означавало, че или не се отчитат продажби, или неоснователно се вкарват фактури за разходи. Изхождайки от липсата на складови помещения, несъмнено тези стоки ги е нямало към края на периода, което наложило тя да преразгледа първото си заключение, което изцяло потвърждавало ревизионния доклад. Второто

заключение (по допълнителната експертиза), било категорично изведено на това, че неоснователно е ползван данъчен кредит по фактури, независимо дали стоката по тях е била унищожена, бракувана, липсваща. Във всички случаи – неотчетени продажби или закупувана стока за домакинството с фактури на дружеството, „Д. С.“ЕООД неоснователно е ползван данъчен кредит.

Въззивната инстанция по изложените аргументи от вещото лице, също приема за най-обосновано и правилно заключението по допълнителната експертиза.

Няма основание за съмнение в заключението на в.л. П. по техническата компютърна експертиза, което е пълно, ясно и обосновано и не възникват съмнения в правилността му. Установени са файловете на инвентаризационните протоколи на компютъра на подсъдимата с дати на създаване както тя твърди, но това не е достатъчно, за да се направи извод, че приложените в делото документи изхождат именно от нейния компютър и са създадени на датата на намерените файлове. Защо съдилищата приемат, че инвентаризационните протоколи са създадени на посочените в тях дати, вече бяха изложени съображения.

Установената по несъмнен начин фактическа обстановка е довела окръжният съд до правен извод, който споделя и въззивната инстанция – че с поведението си двамата подсъдими са осъществили от обективна и субективна страна инкриминираните престъпления по чл.255, ал.3 вр. ал.1, т.2 и т.5 вр. чл.26, ал.1 вр. чл.20, ал.2 от НК.

Двамата подсъдими И. и С. – първият като управител и едноличен собственик на „Д. С.“ЕООД, а втората – като упълномощен счетоводител и подаващ счетоводни документи на дружеството чрез електронен подпис, в съучастие като съизвършители, двукратно - на 14.12.2015г. и 14.12.2016г., избегнали установяването и плащането на данъчни задължения на същото дружество в особено големи размери – общо в размер на 25 607,33лв. данък добавена стойност, като в две справки-декларации, изискуеми по чл.125, ал.1 от ЗДДС, подадени на посочените дати пред ТД НАП – Бургас от името на И., по електронен път, чрез КЕП на С., потвърдили неистина и И. допуснал да се осъществи, а С. осъществила водене на счетоводството на дружеството в нарушение на данъчното законодателство.

Нарушена е нормата на чл.79, ал.3 от ЗДДС, задължаваща регистрирано лице, което изцяло или частично е приспаднало данъчен кредит за произведения, закупени, придобити или внесени от него стоки, при

унищожаване, установяване на липси или при бракуване на стоките, както и при промяна на предназначението им, за което вече не е налице право на приспадане на данъчен кредит, да начисли и дължи данък в размер на приспадания данъчен кредит. Протоколите за инвентаризация от 30.11.2015г. и 30.11.2016г. били съставени от подс. С. със знанието и съгласието на подс. И., а след това, с МО 14/30.11.2015г. и с МО №18/30.11.2016г. С., отново със знанието и съгласието на И., изписала продуктите от инвентаризационните протоколи на стойност съответно 78862,30лв. и 52174,36лв. Изписването на стоките не засегнало ползвания за тях ДДС, тъй като не бил съставен протокол по чл.66, ал.3 от ППЗДДС и счетоводната операция не била отразена в дневника за продажби и в справка-декларация на дружеството за периода. По този начин било избегнато установяването и плащането на данъчни задължения на дружеството 15172,46 лв. и 10434,87лв. ДДС, като в справките декларации подадени на посочените дати потвърдили неистина – декларирали ДДС за внасяне 64,12лв. и 47,25лв. а е трябвало да бъде декларирано съответно ДДС за внасяне 15 236,58 лв. и 10 482,12лв. Общият размер на неплатения данък покрива критерия на чл.93, т.14 от НК за „данъци в особено големи размери“.

Всеки от подсъдимите е осъществил две деяния, поотделно осъществяващи състав на едно и също престъпление, извършени през непродължителен период от време, при една и съща обстановка, при еднородна вина, като по този начин последващото деяние е продължение на предшестващото от обективна и субективна страна.

Подс. И. предоставял на счетоводителката С. всички счетоводни документи, касаещи търговската дейност на дружеството. Той добре е знаел, че при упражняване на дейността не са издавани винаги фискални касови бонове за извършени продажби, за което е бил санкциониран и по административен ред. Знаел е, че наред със стоките и продуктите, необходими за дейността на дружеството, е купувал такива и за битовите нужди на неговото семейство, които не е редно да бъдат включвани във фактурите на дружеството и за тях да се ползва данъчен кредит. Съзнавал е, че тези действия водят до натрупване на документи за повече покупки от търговеца, отколкото за реализирани продажби след използването на продуктите. Затова се съгласил тези стоки и продукти, които са в повече от документираните продажби, да бъдат описани като липсващи в мемориалните ордери и инвентаризационните протоколи, с цел да бъде избегнато плащането на данък за същите. Напълно е съзнавал, че това лъжливо документиране

води до потвърждаване на неистина в подаваните справки-декларации по ДДС, а това – до избягване на установяването и плащането на данъчни задължения по ЗДДС, като е съзнавал и размерите на избегнатите данъчни задължения. Справките-декларации са подадени с неговото знание и съгласие, от негово име, по електронен път от лицето, на което е гласувал доверие и упълномощил – счетоводителката С..

С., бидейки дългогодишен счетоводител на „Д. С.“ ЕООД, е познавала добре както личността, навиците и начина на работа на управителя И., така и в счетоводни подробности търговската дейност на дружеството и търговските му обекти. Знаела е, че не се издават изрядно фискални касови бонове, че нарушенията са констатирани при извършвани ревизии, знаела е, че обектите нямат складови помещения и зарежданията на стоки и продукти са в малки количества ежедневно, знаела е, че управителят купува и стоки за бита на семейството, които неправомерно включва във фактурите за покупки на дружеството, ползва за същите данъчен кредит и няма как тези стоки и продукти да бъдат впоследствие отчетени като продадени, поради което дружеството трупа повече документи за наличности, отколкото за продажби. Тези наличности е избрала, по общо решение с И., да изпише като липсващи стоки с двата инвентаризационни протокола и мемориални ордера. Напълно е съзнавала, че лъжливото документиране води до потвърждаване на неистина в подаваните справки-декларации по ДДС, а това – до избягване на установяването и плащането на данъчни задължения по ЗДДС, като е съзнавала и размерите на избегнатите данъчни задължения. Справките-декларации са подадени по електронен път от нея, със знанието и съгласието на И..

Изложените съображения мотивират въззивната инстанция да сподели извода, че и двамата подсъдими са действали виновно, при форма на вината „пряк умисъл“, по смисъла на чл.11, ал.2 НК, тъй като са съзнавали общественотоопасния характер, противоправността на извършеното, целели са настъпването на общественотоопасните последици – избягване заплащането на данъци в особено големи размери.

Това, че СД не са подадени лично от подсъдимия И., не може да сваля отговорността от него. Той е знаел какво купува неправомерно на името на търговското дружество, лично е предоставял счетоводните документи на С., имал е задължение да се запознава с изготвените от нея счетоводни документи, касаещи дейността на дружеството, знаел е, че описаните продукти в инвентаризационните протоколи и мемориалните ордери са

изписани неправомерно, лично е подписал протоколите, упълномощил е С. както да съставя документи, така и да ги подава пред НАП от негово име. Съзнаването от негова страна на всеки елемент от престъпния състав определя поведението му като престъпно, а не като административно нарушение. Този аргумент се отнася и за подсъдимата С..

За престъплението по чл.255, ал.3, вр. ал.1, т.2 и т.5 НК е предвидено наказание от три до осем години лишаване от свобода и конфискация на част или цялото имущество на виновния.

Окръжният съд не е отчел отегчаващи отговорността обстоятелства за всеки от подсъдимите. За такова може да се приеме двукратното надвишаване на установения размер на данъците в особено големи размери, но поради липса на протест това обстоятелство не би могло да доведе до влошаване положението на подсъдимите.

Превесът на смекчаващи отговорността обстоятелства е безспорен и абсолютен. Двамата подсъдими са неосъждани, трудово ангажирани, с изрядно процесуално поведение. Процесът на превъзпитанието е започнал още със самото наказателно производство, а от извършването на деянията е изминал период от шест години.

При тези данни съдът правилно е приел, че на всеки от подсъдимите следва да се определи минималното предвидено в закона наказание – по три години лишаване от свобода. Също правилен е изводът, че за изпълнение целите на наказанието не се налага всеки от тях да бъде изолиран от обществото. Налице са всички предпоставки на чл.66, ал.1 от НК, като липса на предходна съдимост и възможност за поправяне и превъзпитание без изолация в пенитенциарно заведение. Общественият интерес от реализацията на наказателната отговорност също ще е осъществен в достатъчна степен с определяне на изпитателен срок на подсъдимите, вместо поставянето им в условия на продължителна принудителна изолация. Ето защо въззивната инстанция споделя решението на окръжния съд да отложи изпълнението на наложеното на двамата подсъдими наказание, като определи на всеки от тях изпитателен срок от по пет години.

Апелативният съд не намери основания да намали наложеното наказание. Отчетените смекчаващи обстоятелства не са изключителни по своя характер, нито по брой, за да бъде приложен чл.55 от НК, а максималният изпитателен срок ще спомогне в пълна степен за постигане целите на индивидуалната превенция.

Окръжният съд е положил усилия да установи налично имущество на подсъдимите, с оглед предвиденото кумулативно наказание конфискация. Предвид представените писмени доказателства, правилно е наложено това наказание върху притежавани от подсъдимите леки автомобили, подробно посочени в присъдата.

С оглед признаването на подсъдимите за виновни, правилно е приложен и чл.189, ал.3 от НПК, като в тяхна тежест са възложени направените деловодни разноски. Въззивната инстанция също следва да възложи по равно на всеки от тях разноските от 300 лв. за извършената във второинстанционното производство експертиза.

След така направения цялостен преглед на атакуваната присъда, Апелативният съд не намери основание за отмяна или изменение на оспорения акт. Окръжният съд не е допуснал твърдените процесуални нарушения, приложил е правилно материалния закон, поради което присъдата следва да бъде потвърдена. Подадените въззивни жалби са неоснователни и не могат да доведат до претендираните с тях правни последици.

Мотивиран от изложените до тук съображения и на основание чл.338 вр. чл. 334, т.6 НПК, Бургаският апелативен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА присъда № 117/08.06.2021г., постановена по НОХД № 1209/2020г. на Бургаския окръжен съд.

ОСЪЖДА подсъдимите ИВ. Т. ИВ. и КР. ГР. С., със снета самоличност, да заплатят по сметка на Бургаски апелативен съд суми в размер на по 150 лв. за всеки от тях, представляващи деловодни разноски за експертиза.

Решението подлежи на обжалване и протестиране пред Върховния касационен съд на Р България в 15 дневен срок от съобщаването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____